

mærks Throne ifølge Kongelovens Arvesølge; denne Forklaring har jeg nu paa ingen Maade kunnet forstaae; thi § 37 i Kongelovens Arvesølge strider aldeles bestemt derimod, den forbyder aldeles bestemt det, som her maa skee, dersom Prinds Christian af Glücksborg skal blive Danmarks Arvesølgere. Jeg har hørt, at han har sagt, det var en Modification af Arvesølgen; men Modificationer ere vistnok meget løse og ubestemte Udtryk, thi Modificationer kan i Manges Mund betyde næsten det Modsatte af, hvad Andre forstaaer derved; i dette Tilfælde vilde Ordet Modification, naar det brugtes her, efter min Mening være det samme som Kuldkastelse eller Ophævelse, thi det er ganske vist, at man maa ophæve idetmindste § 37 i Kongelovens Arvesølge, naar Prinds Christian skal blive Konge af Danmark efter Kongelovens Arvesølge, og, ophæver man den, saa har man ikke nogetsomhelst Andet, hvorpaa man kan støtte sin Paaastand om, at han skulde kunne blive det. Man har ogsaa sagt, at Børnene skulde vide, at de arvede efter Moderen og ikke efter Faderen; men saa forekommer det ogsaa mig, at man maa ophæve Kongelovens Arvesølge; thi den tillader ikke, at Børnene arve efter Kongens Gemalinde, den tillader kun, at Børnene arve efter deres Fader, efter den regjerende Konge, og det, man vilde opnaae ved at beholde Kongelovens Arvesølge, opnaaer man saaledes det Modsatte af, dersom man beholder den; thi Børnene maae da betragtes som arvende efter Faderen. Naar jeg nu erklærer, at jeg er meget tilbøjelig til at stemme i dette Dieblik for det foreliggende Forslag, og næsten udelukkende altid har været tilbøjelig dertil, saa er der, foruden hvad jeg har tilladt mig at bemærke, den Bestrægtning, som bestemmer mig, at, naar Grundlovens § 4 siger: at den i Kongeloven fastsatte Arvesølge skal være fremdeles gjældende, men at den kan forandres efter Forslag fra Kongen og med den forenede Rigsdags Samtykke, saa er det overmaade tvivlsomt for mig, hvorvidt det kan kaldes et Samtykke, naar man forandrer Budskabet, og kun giver et Samtykke til en Deel deraf, men ikke til det Hele. En Sammenligning med et andet Sted i Grundloven, hvor der er Tale om Kon-

gens „Samtykke“, forekommer mig her ganske afgjørende; thi man maa dog aabenbart fortolke Ordet „Samtykke“ paa eens Maade i Grundloven, og ikke sige Samtykke er eet i en Paragraph, men et andet i en anden Paragraph; men, ere vi nu ikke uenige, og det troer jeg ikke vi ere, om, hvorledes Ordet Samtykke skal forstaaes i den Paragraph, hvor der er Tale om Kongens Samtykke, saa formener jeg, for ikke at udtale min Mening for stærkt, at det er overordentlig tvivlsomt, om det kan kaldes et Samtykke, naar man ikke samtykker uden i en Deel af det Kongl. Budskab.

B. Scholer: Ved atter og atter at have gennemgaaet alle de mangehaande Argumenter, den høitærede Premierminister har anført til Styrke for Nødvendigheden af Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, er det gaaet mig saa forunderligt, at alle disse Argumenter ere blevne mig Argumenter for Nødvendigheden af at holde fast paa Kongelovens Arvesølge. Jeg skal imidlertid ikke trætte Forsamlingen med nu at gennemgaae dem og derved foranledige den høitærede Premierminister til at erklære, at jeg havde opfattet det urigtigt. Et Par af disse Argumenter, som den høitærede Premierminister har anført, skal jeg dog tillade mig at berøre, da de lige i dette Dieblik ere blevne anførte af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen); men, idet jeg berører disse to Argumenter, skal jeg bede den høitærede Premierminister aldeles at betragte det, som om det ikke var ham, der havde sagt det, men som det alene var Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), da jeg nødvendig vilde foranledige den høitærede Premierminister paa en saadan Maade som igaar at tilbagevise, at man misforstod ham. Den ærede Rigsdagsmand, som nys satte sig, fremhævede, at den agnatist-cognatistiske Arvesølge kunde blive farlig for Nationaliteten. Denne Fare for Nationaliteten er gjentagen fra flere Sider, og det er mærkeligt; jeg skal tillade mig at berøre det, fordi jeg forleden læste i det Blad, der i Holsteen betragtes som Regjeringens lønnede Organ, at der blev udtalt den Mening, at vi, der holdt paa vor gamle Kongelov, egentlig var dem, der i disse Aar hørte til den herskende Ciderpolitik, som derved gif